

**Rozporządzenie Ministra Zdrowia
Publicznego**

z dnia 28 listopada 1923 r.

w przedmiocie taksy aptekarskiej.

Na mocy art. 2 p. 13 zasadniczej ustawy sanitarnej z dn. 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63, poz. 371), § 7 austriackiej ustawy aptekarskiej z dn. 18 grudnia 1906 r. (Dz. Ust. P. № 5 z 1907 r.), art. 380 rosyjskiej ustawy lekarskiej (Zbiór praw t. XIII wyd. z 1905 r.) oraz §§ 78 i 80 niemieckiej ustawy przemysłowej zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, wymienione w § 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego, wydanego w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 20 stycznia 1922 r. w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określenia ich ceny (Dz. U. R. P. № 11 poz. 100), mogą za środki lecznicze i naczynia pobierać, jako ceny maksymalne, ceny wyszczególnione w załączniku do rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 11 lutego 1923 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej (Dz. U. R. P. № 23 poz. 141) z zastosowaniem do nich mnożnika 150.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dnem 3 grudnia 1923 r. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 27 października 1923 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej (Dz. U. R. P. № 111 poz. 890).

Kierownik Ministerstwa Zdrowia Publicznego: *Adamski*
